

ROMÂNUL

UNŢ ESEMPLARŢ

PENTRU CAPITALA 50 BANI

UNŢ ESEMPLARŢ

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

Acestă fŃiă ese uă dată pe septemînă.

DUMINECA

Abonamentele se începŃ numai cu No. 1
13, 26 Ńi 39.

Abonamentele se facŃ în PasagiulŃ românŃ
No. 9 Ńi 11, prin districte pe la corespondenŃi
sŃu prin postă, trãmiŃendŃ Ńi preŃulŃ.

PREŢULŢ ABONAMENTULŢ

Pe anŃ, pentru capitală leiŃ nouŃ 24
Pe jumŃtate anŃ » » 12
Pentru districte pe anŃ » » 27
Pe Ńese lunŃ » » 14
Pentru strãinŃtate pe anŃ » » 37
Reclame Ńi inserŃiuniŃ linia leiŃ nouŃ 20
AnunciuriŃ, linia de 45 litere baniŃ 50

Pentru abonamente, reclame Ńi inserŃiuniŃ se va adresa la administraŃiune.

PRECUM CA SA SE SCIE

RomânulŃ, numai că a publicatŃ unŃ a-
nunciŃ privatŃ, a fostŃ gratificatŃ de Fratele
Chesarie în tocmã dupe obrazulŃ acestuia.
Am vrea sŃ scimŃ acum cum va gratifica
Fratele Chesarie pe suriŃrãsa de cruce, *Pressa*,
— de la ale cãrii isvŃre Ńi rŃecoresce inimiŃrã
domnia-lui — care, *esallatã*..... de bucuriã,
cãntã precumŃ urmŃzã, dupã orga discor-
data a fratelui Chesarie:

„Cu multã plãcere amŃ aflatŃ că tribuna-
lulŃ de IlfovŃ a admisŃ cererea a trei juni
„IsraeliŃi de a fi inserŃiŃ în lista alegŃtorilorŃ
„comunalŃ din Bucuresci, în virtutea art. 26
„din legea comunalã.

„FelicitãmŃ tribunalulŃ pentru acestã justã Ńi
„legalã sentinŃã a cãrei importanŃã este cu
„atãtuŃ mai mare că ea a dãrimatŃ o otãrire,
„în sensŃ contrariŃ, datã de consiliulŃ muni-
„cipalŃ din Bucuresci, Ńi a contradisŃ Ńi pe
„acea a tribunaluluiŃ de IaŃi.

„Numai o maniã de popularitate absurdã
„pŃte face pe cine-va a otãri altŃ-felŃ de
„cãtuŃ se exprimŃ o lege într-unŃ modŃ atãtuŃ
„de clarŃ Ńi pozitivŃ. Art. 26 din legea co-
„munalã, votatã acum din nouŃ de Camere,
„în anulŃ acesta, nu are mãcarŃ nevoiã de
„interpretare, Ńi trebuie sã mulŃãmimŃ tri-
„bunaluluiŃ de IlfovŃ, că, respingendŃ tŃte
„arguŃiile Ńi sofismele, a aplicatŃ legea aŃia
„cum este, aŃia cum Camera Ńi SenatulŃ au
„votatŃ o chiar anulŃ acesta.“

Ei! frate Bolnãvescu, sã te vedemŃ acum,
cu ce vei trata pe suriŃrãsa d-tale *Pressa*, pentru
bucuria ce exprimŃ că în Ńerã s'a pututŃ
gãsi unŃ tribunalŃ care se admitã între a-
legŃtori pe jidani, adicã se le dea pe sub
mãnã drepturi politice, pentru cari ei luptã
de atãtia ani Ńi, pentru cari nu au lãsatŃ
nŃntrebuinŃatã nici uã pehlivãniã?

AŃa e că meritã uã cutiã de *rahatŃ*, cu
fisticuri *au naturel*, din acelea ce întrebun-
Ńezi când te giugiulesce arãpŃica? Aide,
fã Ńi cilibiliculŃ ca sã nu Ńi pierdŃ merticulŃ!!

LUPTAŢI, PENTRU DUMNEDEŢ!

Nu mai este indoielã: lãngeda corupŃiune
Ađi sfŃie cu turbare sinulŃ ŃerŃi Romãnesci,
In cãtuŃ omulŃ Ńi femeia nu mai au ambiŃiune,
Nu mai au nici uã ruŃine, nici morãvuri omenesci!

Colo, susŃ, veđi cum rînjescã iasmele de la putere,
ConspirãndŃ la întunericiŃ chiar în contra ŃerŃi lorŃ:
Dincolo, stupiditatea, inerŃia, nesimŃŃirea, la uã grŃsniã durere
Veđi cum ducŃ în fuga mare pe sermanulŃ de poporŃ!

EducaŃia strãinã, ucigaŃiã, destrãmatã,
Ce sã dã societãŃei, de unŃ timpŃ îndelungatŃ!
E profetulŃ ce ne spune, cu uã voce disperatã,
Calea de putređiciune pe care ne-amŃ avŃntatŃ:

Prin grãdini, pe trotuare Ńi prin locuri uriciŃse
Nu vedeŃi cum dauŃ nŃvalã copii, femei Ńi bãrbaŃi?
Nu vedeŃi cum pierdŃ din animŃ simŃimintele frumŃse?
NuŃ vedeŃi cumŃ se transformã în stupidiŃ, în enervaŃi?

SŃu acolo e virtutea? acolo e fericirea,
Ce doreŃce ca sã guste fie-care muritorŃ?
Acolo onestitatea își resfaciã strãlucirea?
Acolo moralitatea dã sãruturi de amorŃ?

Nu!... acolo este vecinicŃ loculŃ de nefericire:
D'acolo corupŃiunea secerã mereŃ, cumplitŃ,
Ńi tŃreŃce cu cruđime pe calea ei de peire,
Suffete nevinovate ce se pierdŃ necontentitŃ!

AŃ familia romãnã, n'arŃ gãsi altã distrare
De cãtuŃ bŃndŃ tŃmpirea minŃei prin grãdinele nemŃeŃei?
AŃ voiŃesce ea sŃ cadã în complectã desfrŃnare,
Sã se stingã caracterulŃ naŃiuniiŃ romãnesci?

Oh! e tristã, e funestã, astã educaŃiune,
Cãci ađi simŃurile nobili începŃrã a pãli,
Ń'apoi corpurile, mãine, pline de putređiciune,
MŃrtea cu ghiarã Ńi trufãŃe, de sigurŃ, le va rãpi!

Lacremile curgŃ din suflŃ tŃ durerŃse, arđetŃre!
Animile suntŃ strivite d'unŃ suspinŃ amarŃ, Ńi greŃ!
Oh! pãrinŃi, Ńmeni de bine, familia vŃstrã mŃre!
FiŃi romãni cu bãrbãŃiã!.. luptaŃi, pentru DumneđeŃ!..

Cocris.

REVISTA POLITICOSA

Bucuresci, 3 PepeasŃ 1874.

OrizontulŃ nostru politicŃ ierã incepe sã
se Ńntunece dupe *RomânulŃ*; dupã noi ŃnsŃ
Ńi dupe *Pressa*, elimpedeŃi luciunca Ńi fundulŃ
lãđii visteriei. Ńi aŃia Ńi este cãndŃ te gãn-
desei la cãldurile veriŃ Ńi la plimbãrile luneiŃ
bogate pe la bãile strãine Ńi locale.

ToŃi împŃraŃii se plimbã, se scaldã, se
rŃcorescŃ Ńi se pupã 'n botŃ 'n semnŃ de
dragoste pentru ei, Ńi fericire pentru popŃ-
rele lorŃ, cari, mai multŃ sŃu mai puŃinŃ,
sughitã de dragostea suveranilorŃ, ce 'i asi-
curã de pace Ńi linisce.

*

Noi, asiguraŃi de *Pressa* Ńi *Trompeta* că
vomŃ fi linistitiŃ, dupã cum le asigurã Ńi pe
ele guvernulŃ prin rŃemãŃiŃele budgetare, ne
darãmŃ chiefuluiŃ, dupã esemplulŃ generalŃ,
Ńi nu ne mai gãndeamŃ de cãtuŃ la dulcŃta
raiuluiŃ pãmŃntescŃ! CãndŃ ce sã veđi?!
Turcii, cu cŃlmalele lorŃ cu totŃ, aflãrã că
ministrulŃ nostru alŃ celorŃ strãine e *lipsitŃ*...
din capitalã pentru petrecãniŃ, Ńi ei vorŃ
sã profite de ocaziune Ńi sã ne jŃce festa.
IncepŃ din nouŃ sã proteste, đicendŃ că gu-
vernulŃ nostru n'are dreptulŃ sã stringã 'n
bracie pe strãini farã a face temenele la
pŃlele giubeli turcesci, sãrutãndŃ Ńi papucii
Ńi meŃii; că ei vorŃ unge șalele ministrilorŃ
spre a se mai întãri, cãci prea s'au muiatŃ
de atãtea încovoieŃi de miđlocŃ făcute fra-
ŃilorŃ maghiariŃ numai pentru interesulŃ
patriei ce strãlucesc pe piepturile lorŃ, Ńi
cãte Ńi mai cãte parascovenii turcesci!!!

Ńi cine, mŃ rogŃ, ne dã aceste spaime
teribile?... Turcii?... Nu!.. cãci ei tremurã
de fricã în facia vitezuluiŃ generalŃ de la
resbelŃ! Ci *RomânulŃ*, veciniculŃ nostru vrãj-
mașŃ, care s'a unitŃ cu turcii spre a ne
sugruma, gelosŃ de strãlucita poziŃiune în
care amŃ dusŃ noi Ńerã de șese anișioriŃ, de
cãndŃ o guvernãmŃ.

DŃrŃ, las' pe noi! că nu ne speriamŃ aŃia
lesne de parascoveniile *RomânuluiŃ*, mai alesŃ,
cãndŃ avemŃ în facia ca apãrãtori pe ovreiŃ
cu punga Ńi 'n dosŃ pe fraŃii Ńi bunii nostri
amici maghiariŃ, cari sunt în stare, de dra-
goste, sã ne ia în vŃrfulŃ baionetei ca sã
ne scape de turci Ńi turciŃi.

DŃrŃ cãndŃ s'o 'ntŃrŃe hahamulŃ nostru
din capulŃ *PresseiŃ*? DŃrŃ cãndŃ o striga uã

dată Flaimucă : *io frăi cum lui, io tuăi traciului*; și la nevoia.... ei! la nevoia îi papă și friptă, așa de puternic e amiculu nostru!.. Să poftescă turcii deca le dă meșii, în fața unei puteri atât de grozave, de care tremură chiaru bróscedin lacul Cișmigiului!..

Să nu ne siléscă imprudintăi turci cu *Românul* de mână, ca să ne desvelimú tóte forțele, căci numai de câtú le punemú în fația pe celebrulú argintarú din dulapurile d-lui Vlădăianu, numitú Krupulú-Bauer, pe morala *Diana*, cățelușia de casă ciociéscă, pe bastardulú strănepotú alú lui Byron, Granda Fléndăriță și pe Preda Samurache celú cu strămutarea capitalei în Carpați., etc. etc., și de sicuru vomú birui pe turci.

Turcii de îndată vedéndu aceste din urmă mutre la momentú vorú depune armele și... étă-ne triumfatori!.. Așia e?...
=====

SUSPINŪ

DUREROSO-AMOROSU

(Dupe scóla nouă de la «Convorbirile Literare» din Iași)

Cândú gândescú la tine, dragă,
De amorú mă sastisescú,
Sângele 'mí să face bragă
Ca reșina mă topescú!

Mé topescú, căci pentru tine
Multú în lume amú simțitú!..
Amú simțitú cum altulú nime
Pe pământulú ofilitú!

Nu sciú cū-atata durere
Pêné unde eú s'o ducú;
De rébdare n'amú putere,
Ca surceaua mă usucú!

Mé usucú că-ndiferentă,
Cum ești ađi, nu te-amú vedutú!..
Ah, copilă, fi prudentă,
Căci de nu, vai! sunt perdutú!..

Laibsky.

EPISTOLA DESCHISA

DOMNULUI NEDEA POPESCU

Mărcuța, Augustú 1874.

Scumpulú nostru confrate.

Lumea nouă și lumea vechiă, cunoscută și necunoscută, scie că tu ești celú mai mare scriitorú alú timpului modernú. Europa stă cu ochii țintiti asupra ți, și ori-ce scriere a ta—fie în renumitele și interesantele călindare de basme, pentru toți și amuzante, fie 'n gazete, fie 'n revistele literare—o salută cu respectú și bucuriă. Ești geniulú presei, ultima espresiune a perfecțiunii stilistice și, după 'nțelepta nóstră credință, Longinú s'o fi căindú c'a muritú pré de timpuriú, căci arú fi avutú ocaziune să te dea ca unicú modelú în scrierea sea *Despre Sublimú!*

Permite dér celorú mai devotați admiratori ai d-téle, cu care te légă uă deplină conformitate de vederi, de cugetări, de predispozițiunii și de credințe despre sine însuși, a ți mulțumi de onórea ce ne-ai făcutú cu 'nalta d-vóstre vizită și prin care ne-amú convinsú că ești demnú de noi. Acéstă datorii 'ndeplinită, dá-ne voie a ți supune respectuosú la cunoscința câte-va 'ntrebări.

Te sciamú că ești în tótá firea, pentru că mai multe acte însemnate ne-o probaseră pêné la evidință. Așia, de exemplu, ca să nu te ostenesci a ne ține companiă—căci ai găsitú că loculú e cam depărtatú—ai preferitú să fi dusú la Iconă, în locú d'acéstú

asilú, unde noi găsimú liniștea și fericirea. Asemenea extravaganțele unora din scrierile și, mai cu sémă, din purtările d-téle, n'a mai pututú lăsa nici umbră de indoială că n'adeverú ești în tótá firea. În fine anecdotele ce se naréză despre d-tea; nemeritele răspunsuri ce ai primitú de la unele dómne în societăți, despre care invidioșii talenților d-téle, — căci ai mulți, domnule, forțe mulți, ca ori-ce omú mare! — spunú că nu ți au pré venitú la socotélá; aventurosele d-téle candidaturi de 'nsurátore, prin tóte mahalalele Bucureștilorú; epistolele scrise cu móștele d-téle, trámise părințilorú fetelorú de măritatú și prin cari te recomandai cu modestiă că ești „celebru autorú literarú“ cu venituri de sute de galbeni pe lună, cu proprietăți și acareturi, funcționarú de ministerrú și ténérú de modă—pentru care, dreptú dovédă, alăturai portretulú d-téle și carta de vizită cu adresa, — acestea, mai susú numerate, trebuie să recunoscú însuși c'au formatú deja opiniunea lumii despre d-tea, cum c'ai fi în tótá firea!

Deca sciamú tóte câte 'nșiraramú, era însé ceva... uă virtute... pe care nici nu ți-o bănuiamú: cea mai perfectă franchețá.

Ast-felú, în ultimulú numărú alú *Revis-tei contemporane*, domnia-tea dá unú modelú de acéstá perfectă sinceritate ce te caracterisă, căci în resumatulú de pe pagina a doua a primei scórțe étá ce citimú:

„Istoria unui nebunú, povestită de elú însuși“ (nuvelă) de N. D. Popescu.

Să ne esplicămú. Unú *nebunú* face uă istoriă, acea istoriă a sea și-o povestescú elú însuși, și celú care o povestescú, sub formă de *nuvelă*, ești dumnéta, N. D. Popescu. Conclusiunea se pare a fi că dumnéta ești *nebunulú care și povestescú însuși istoria sea*, sub formă de *nuvelă*.

Iértă-ne deca noi n'omú fi înțelesú bine, iértă-ne deca nu ne pricepemú la frumusețile stilului și la alegerea titlurilorú, dérú — îți spunemú curatú — tocmai așia rezultă din frasa în care epitetulú de *nebunú* e pusú lingă numele dumatiale.

Ți-o fi jucatú vr'unú renghiú tipografii cândú au lucratú escelintea d-téle scriere? Ți-o fi purtatú Sâmbetele vr'unú réu consiliarú care te-a îndemnatú să pui asemenea titluri? Ți-o fi botezatú altulú opera, fără să scii?

Tóte astea rămâne ca dumnéta să le descureci și să le esplicí; căci noi, ómeni în tótá firea póte câtú și dumnéata, nu suntemú în stare a le pētrunde cu creierii ce se dice că avemú.

Ei bine, obiectulú acestorú rândurii e d'a te ruga, cu profundă stimă și venerațiune, să bine-voiesci a ne da lámuririle ce vei crede de cuvintă asupra acestui punctú, căci noi ne frémântamú mintea de trei Țile fără să i putemú da altă esplicare de câtú cea arétată. Lunga gândire, ciuda și chinulú ne facú să nebunimú și noi!

Ș'acumú, cândú cunoscú rugăciunea nóstră, dá-ne voiă a spera că vei lua-o în aprópe băgare de sémă, că nu vei uita-o la dosarú, nici închisă în archiva dumatiale de la ministerrú, ci că vei satisface-o cu bucuriă.

Recunoscința nóstră va veni să mărescă rașele de strălucire ce impresórá numele dumatiale de ilustru autorú literarú, criticú dramaticú, istoricú și basmografú; éru câtú despre franchețá cu care ți mărturisescú calitățile în titlurile scrierilorú, fi sicuru, scumpulú nostru confrate, că ți dá noui

titluri la admirațiunea lumii, éru noé unú noui motivú d'a ne simți mēndri de d-tea.

Deca însé pêné Jouia viitóre nu ne vei onora cu unú răspunsú satisfăcētorú, apoi atunci îți promitemú, ilustre confrate, a ne da ostenéla ca după propriiele mărturisiri conținute în „istoria nebunului, povestită de elú însuși“, să spunemú noi cine e acelú nebun.

Cu multă și supusă stimă devotați și admiratori

Maí mulți cetățeni în tótá firea din Balamucú.

LA UNU MINISTRU 1)

Sufletú negru și sinistru,
Ești ministru,
Alú strănilorú lacheú;
Ești uă biétá tiritóre,
La favóre,
Ești totú josú, ești totú pigmeú!

Lașitatea rușinósă
E lucióasă,
P'alú tēu chipú destrăbălatú,
Și pe busa ți se resfrange
Numai sânge:
Fii dér vecinicú blăstematú!...

Cocris

GHIMPIȘIORI.

Unú ténérú suprefectú, d'ua neghiobiă proverbiale, se cértă la cuțite cu unú arendașú din plasa lui. Arendașulú îi promite că îndată ce nu va mai fi suprefectú are să i dea o bătaia soră cu mórtea. Subprefectulú spăimēntatú scrie prefectulú.

«Unulú dintre administrații mei m'a amenințatú c'o să mă *sinucidă*; ce trebuie să facú?»

Prefectulú îi răspunde:

«Numai unú dobitocú te póte *sinucide*».

*

Treceamú pe la nisce case care se repară.

Unú zidarú bătea cu turbare pe unú băiétú. Băiétulú era bolnavú; scuipa sânge.

— Nu veđi, îi dicei, că bietulú băiétú e bolnavú, nu póte să lucreze. Uite'lú! scuipă sânge.

— Aida de, respunse zidarulú; scuipă înadinsú ca se nu mai lucreze.

Ce dulci moravuri! Așia e?..

*

Intr'o Ți doi amici mergú să viziteze fabrica Monopolului Tutunurilorú.

Impiegatulú superiorú d'acolo îi pórtă prin tóte colțurile arétându-le cu d'amēnuntulú tote curiositățile.

La eșire, impiegatulú aprinde uă cigară,

— A! *à propos*, domnilorú, dice dēnsulú amú uitatú să v'ntrebú: fumați?

Cei doi amici cam stă la 'ndoială; dér, în fine,

— Da, dice unulú.

— Ei bine, dice impiegatulú superiorú retrăgēndu-se, cumpărați totú-dé-una pachete mari de a doua calitate. Este celú mai bunú tutunú. Totú d'acolo fumezú și eú, adăogă elú arétându-le tabachera.

Ce urbanitate! Ce galantomiă!

*

Halévy, celebrulú compositorú alú *Ebrek*, era d'ua neesactitate rară; nici uă dată nu se 'ntēmpla se fie dēnsulú esactú la uă întēlnire seú la vre-o promisiune.

— Pentru ce, îi dice unú amicú într'ua Ți, nu te obicinuesci să fii esactú?

— Pentru că nu voiú să fii esactú, respunse Halévy; cine este esactú așteptá pe alții!

*

X... șede véra la țérá. N'are nici nevéstá, nici copilú, nici servitóre.

În o diminēțú X... din întēmplare voidă se scótá apă, cade într'ua fōntáná din curte și se afundă în apă pêné la brăú, fără să aibă pe cine să strige ca să vie se'lú scótá.

1) Se 'nțelege, unú ministru... alú lui Don Carlos.

Dorobanțul de la suprefectură îi aduce tocmai atunci nise scrisori.

Îl caută prin casă, prin grădină; nicăieri nu-l găsește.

X... aude pașii dorobanțului prin curte și începe să strige.

Dorobanțul se oprește, se uită împrejur, aude d'a doua oară vocea și se îndreptă spre fântână. Se uită în intru.

— Uite, ține el, aici era domnul? Ține nise scrisori de la București.

Și dupe ce-l aruncă în fântână scrisorile, încălecă și plecă înapoi.

*

Un sergent din un regiment de infanterie se ruga necontenit de căpitanul său să-l mute în escadronul de călărași de la Buzău.

— Pentru ce vrei să te muți acolo? întrebă căpitanul.

— Pentru că, să trăiești, domnule căpitan, — replică sergentul nostru, — am aflat că sergentii p'acolo se fac primari.

— Ești sigur? ține căpitanul râzând.

— Adică, ar fi de mirare, domnule căpitan?

— Ba n'ar fi de mirare de loc — adăose căpitanul, devenind d'ună dată serios, — mai ales în uă țară în care un individ din locotenent p'ote deveni domnitor.

Cine-va nu trebuie să fie timid ca să nu greșescă; cea mai greșală din toate este d'a se priva de experiență.

Servă puțin ca cine-va să aibă spirit când n'are suflet.

Sufletul este care formăză spiritul și care îi dă sborul; el este care domină în societate, care face oratori, neguțiatori, ministri, oameni mari, euceritori.

Dacă poți, fi simplu, natural, modest, uniform; nu vorbi oamenilor de cât lucruri care îi interesează, și pe cari p'ote lesne să le înțeleagă.

Acel ce și impune sie și impune altora

A ține numai bine de totă lumea este uă politică mică și prostă.

Dacă oamenii nu s'ar fi flatat unii pe alții, n'ar fi fost de loc societate.

Conversațiunea cea mai încântătoare obosese uă rechia unui om ocupat cu vre-uă pasiune.

Sunt oameni despre cari cine-va mai bine ar trebui să tacă de cât să-l laude după meritul lor.

Înțelepciunea este tiranul celor slab.

Licența întinde toate virtuțile și toate viciile.

Pacea face pe popore mai fericite și pe oameni mai slab.

Libertatea este incompatibilă cu slăbiciunea.

Arta de a plăce este arta de a înșela.

Poporul și cei mai mari n'au nici aceleași virtuți nici aceleași vici.

Acel care caută gloria prin virtute nu cere de cât cea ce merită.

Proștii nu înțeleg pe oamenii de spirit.

Nimic nu e așa de folositor ca reputațiunea, și nimic nu aduce reputațiunea de cât meritul

Coragiul este lumina adversității.

Erora este noaptea spiritelor și cursa inocenței.

Vauvenargues.

Amorul propriu este un instrument util, d'era periculos; adesea rănesc mâna care se servă de el, și rar face bine fără rău.

J. J. Rousseau.

Când poporul este în mișcare, nu se înțelege pe unde linisea p'ote să intre; și când este în pace nu se vede pe unde linisea p'ote să iese.

La Bruyère.

A arăta că omul este uă compozițiune din forță, și slăbiciune, din lumină și orbire, din micșorire și mărire, nu va să ție a-i face procesul, va să ție a-l defini.

Sunt atâtea specii de credințe câte religii sunt în lume.

Dacă rațiunea vine de sus, acesta însemnă vocea cerului care mi vorbește prin ea; trebuie să o ascult.

Diderot

UĂ ÎNTREBARE

Sunt câte-va țile de când d. Aricescu scose de sub presă istoria lui Tudor Vladimirescu de la 1821.

În urma aparițiunei acestei scrieri, vedem că țiarul *Oltul* cere cu stăruință națiunei ca să mai producă un Tudor Vladimirescu, pentru ca el să schimbe fața lucrurilor.

Pentru ce ore această cerere, când Românii sunt mulțumiți de pozițiunea în care trăiesc, dovadă liniștea p'ene la apatie, ce vedem pe fie-care țil... bez chefurile.

Ore pentru a-i da noului Tudor sprijin și ajutor în greua sa sarcină impusă de *Oltul*, precum i se dăte repozatului Tudor de un ore cine p'ene la m'orte, și care credem că nu îi este necunoscut *Oltul*?

Directorele *Oltului* ar putea să se facă singuri un Tudor, și cu chipul acesta nu ar avea de cine să se t'ema precum s'a temut, cu drept cuv'ent, Tudor repozatului.

Și suntem conșinși că luând rolul tradatului Tudor, pe care lu invocă mereu — cam spre parodiă, ni se pare, consultându istoria, — p'ote fi sigur, cu totă rigurositatea legilor actuali, că o să fie scutită, ca mai țilele trecute, de arestări preventive, de cari alții, — profani nenorociți! — nu pot fi scutiți nici chiar în cazul celor mai nensemnate delict de presă.

CINSTITEI DIRECTIUNI POSTALE

1874 Iulie 29, Capaclia Nouă.

Domnule administratore,

D-lă Pană, șeful Biroului postal din Cahul, căruia am cerut, conform art. 39 din regulamentul postal, a primi plata abonamentului p'ene la 1 Ianuarie 1875, m'a refuzat; în urma acestui refuz i-am cerut a-mi elibera mandat postal; ție m'a refuzat spuindu-mi curat că nu primesc de cât pentru *Monitorul*, *Presa* și *Gazeta de Focșani*.

Asemenea scrisore am primit și de la R'omnicul-Vâlcei, de la un abonat al nostru.

Ne permitem a întreba pe cinstita direcțiune postală dacă aceste fapte se potrivecu cu dispozițiunile regulamentulului postal și cu avisele direcțiunei publicate în capul *Monitorului*? Astu-felu ține la demnitatea și creditul său?

Acestea sunt înlesnirile ce ne promite și statuază legea postale?

Bine-voiesc a ne răspunde direcțiunea.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sapt tipar partea I-a din **Triumful creștinismului și dicționarul salvatorilor creștinătății**, (martirii crucii și martirologi), al cărui prospect s'a v'edut anul trecut publicat în toate țiarele române d'aici și din Transilvania.

Acastă carte conține cunoștințe n'ntinse despre fie-care martir, precum și evenimentele din seculul al III, p'ene la al XVII-lea, cu 21 gravure.

Acastă lucrare, unică n' limba română, conține 16 c'ole în 8°. De v'endare n' București la librăriele Danielopolu, G. Iónide & Comp. (strada Lipscani și calea Mogoșoiei) și la proprietari, strada Cuza-Vodă, No. 62.

Prețul 3 lei.

A eșit de sub tipar :

Dicționar portativ Român-Frances și Frances-Român, 2 volume forte în 16°. Edițiune elegantă, cu litere noi, în două col'one, ambele cu peste 900 pagine. Prețul părții I, Român-Frances, 6 franci, părții II, Frances-Român, 9 franci. Cartonagiul elegant în pândă a 1 franc 50 bani de fie-care.

Aceste dicționare sperăm a îndeplini golul simțitor ce aveam, spre facilitarea studiului ambelor limbi sorori, cari aș sunt foarte necesare în viața noastră practică și socială.

Partea întâia a acestui dicționar este completată cu mai toate cuvintele limbei române, precum și partea a doua este culésă și completată din cele mai bune dicționare franceze ce există.

Sperăm că aceste dicționare vor fi bine primite și consultate cu interesu de oricine; credem că vom fi încurajați în sarcina ce am luat și vom lua cu publicarea dicționarului Român-German și German-Român, cari sunt în preparare ca fiind strict necesare fie-cărui om socialabil.

De v'endare la toate librăriele din capitală și din totă România.

CALENDARUL „GHIMPELUI“

PE ANULU 1875

Av'endă s'apară, în mai multe mii de exemplare, domni comercianți, proprietari, etc. sunt incunoscințați că pot publica într'ensul, cu prețuri reduse, anuniuri de diferite mărimi, cari vor fi citite, în timp de peste un an, în capitală și n' districte, de peste dece mii cititori. Pentru uă n'ntregă pagină de 42 rânduri mari numai 15 lei. Pentru uă jumătate de pagină 10 lei. A se adresa n' Pasagiul Român, la administrațiunea *Ghimpelei*.

A eșit de sub presă și se află de v'endare la toate librăriele din Capitală, recomandându-se atențiunei publice :

BOIERII ȘI CIOCII

Comedie în 5 acte. (1840-1846)

de

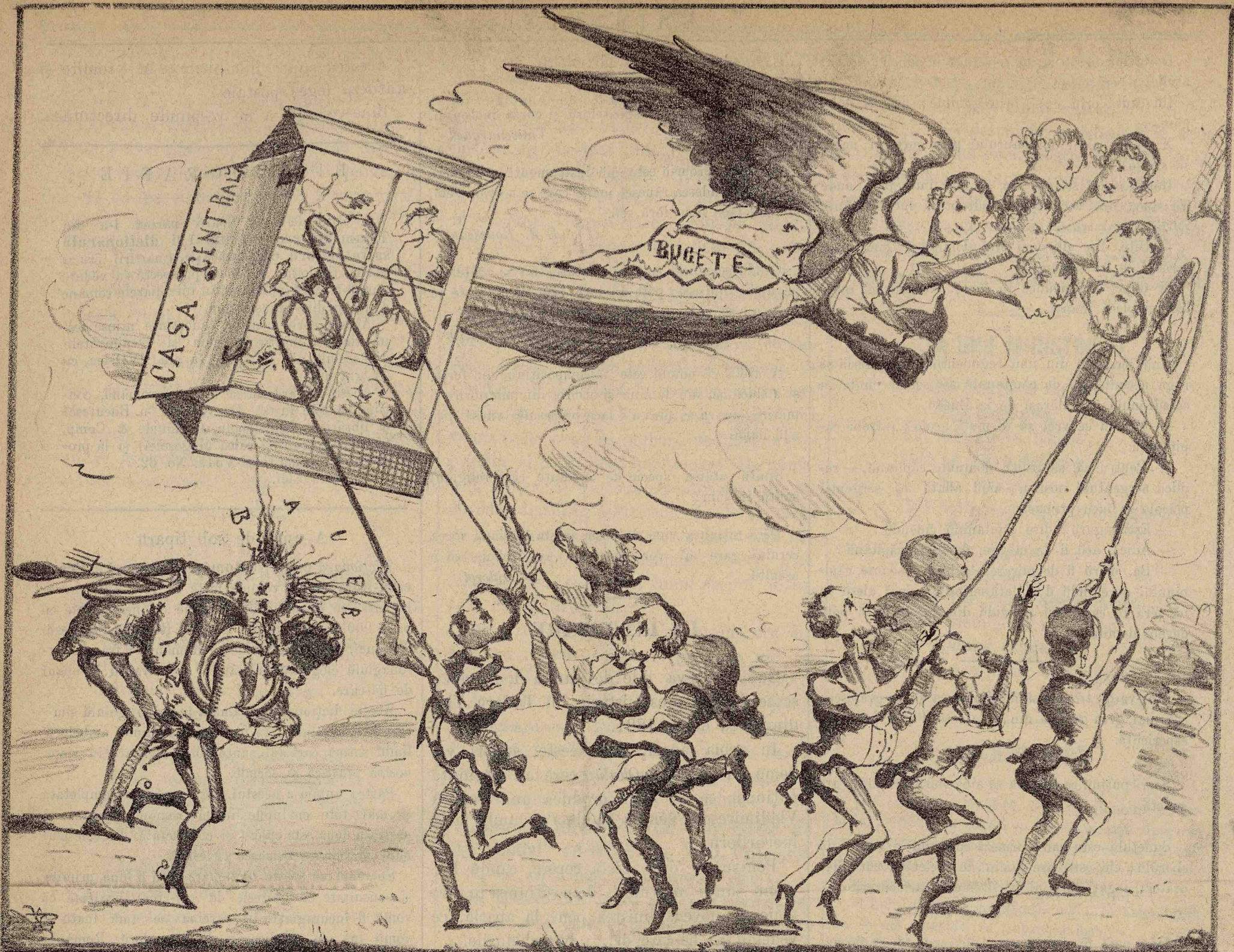
Vasile Alesandri

Dedicată d-lui M. Cogălniceanu.

*

Tipuri. I, **Postulachi Slujbulescu** cantecele comic de I. V. Adrian, de v'endare la toate librăriele din țară. Sub presă, III **Fliocănescu Pricopsitul**, apoi va urma III, **Coșcodan gazetarul** de același autor.

Prețul unui exemplar 30 bani.

*Cum era cându cicoii erau lînîti după fantulii budgetu: casa plină, și budgetele slabe. Mare focu era pe ei.
 Budgetu: - Casa plină și budgetele slabe. Mare focu era pe ei.*

*Dupe ce le nhatara și umflara și golira casa peste măsura, acum îi facu procesiunea la cimitir, pene cându
 procesiunea li se va face și lor și lor procesiunea*